

have denne Present, saa skal han tage imod den. Jeg siger paa Statskassens Vegne — som jeg ikke har nogen Adkomst til at tale for, men jeg mener, man kan udtrykke det saaledes, at paa Statskassens Vegne gaar det ikke an at stille sig saa fattigt, at man modtager af de forskellige Rigmænd her i Landet en Present i Anledning af en Lov, som ad sædvanlig Vej er vedtagen af Rigsdagen og stadfæstet af Kongen. Jeg giver altsaa det ærede Medlem for Præsto Amt's 4de Valgtreds Ret i, at Pengene ville blive tagne. Jeg forstaar, at der kan være Godsejere her i Tinget, som af den Grund ikke ville stemme for Lovens Vedtagelse. Jeg har hørt et Medlem, som staar mig ret nær i politisk Henseende, sige, at han ikke kan stemme for en Lov, som vil give ham et Par Tusind Kr. Hvad mig selv angaar, er jeg saa ringe Godsbesidder, at det ikke vil give mig mere end 2—3 Kr., tror jeg. Derved føler jeg mig betrygget, saa at jeg, trods den personlige Fordel, jeg kan høste af Loven, alligevel vil kunne stemme for den. Men paa den anden Side skal jeg ikke nægte, at dette Eksempel med mig selv gør mig mistroelig med Hensyn til Lovens Nytte; for jeg maa paastaar uden falsk Beskedenhed, at direkte Trang til 2—3 Kr. har jeg ikke, jeg vil ikke kunne mærke dem som nogen væsentlig Hjælp i mit Budget. Jeg klager over, at der ikke fra Forslagsstillernes Side er tilstrækkeligt Grundlag til at bedømme de Motiver, de anføre for Loven; men tilbage bliver efter min Mening ogsaa kun fra Forslagsstillernes Side det Motiv, at dette er en Prøvesten for Folketingets Stilling til Agrarbevægelsen. Dette nægtede den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Alberti), da han tidligere havde Ordet. Nu er han gaaet over til den Anskuelse, at det var nyttigt at stille sig paa den Maade, og han mente dog, at man kan nogenlunde bedømme ved Forslagets Afstemning, om Folk her i Landet ere venligt stemte derfor. Jeg tror, at det beror paa en fuldkommen Fejlagelse; thi hvis Agrarbevægelsen skal have nogen Anklang her i Landet og her i Salen, vil man komme til at gaa til anderledes gennemgribende Reforme. Man maa komme til en hel Systemforandring, hvis man vil tænke paa at ophjælpe det danske Landbrug paa en følelig Maade, eftersom det danske Landbrug overhovedet er Landet selv. Hvis

dette Land er et fattigt Land, hvad jeg tror det er, og hvis det har meget liden Energi til at bruge de naturlige Hjælpemidler, det har, maa man komme til anderledes gennemgribende Forslag end dette. For at komme Landbruget virkeligt til Hjælp maatte man begynde at reformere fra neden af, og man maatte reformere Statteffsystemet paa en anden Maade end ved en Terminsrafaldelse af Skatter. — Det ærede Medlem fra Odder (Beth-Øspensen) sagde til mig, at det var en Misforstaaelse, naar man troede, at Skatterne ikke altid faldt saaledes, at de rigeste betalte mest og de fattigste mindst, og saaledes vilde altsaa Skattereformforslaget virke hen til, at de rige fik mest. Men det ærede Medlem tager fejl, f. Eks. med Hensyn til Toldskatten. Hvis han tager Tolden bort fra Lüksusvarer, f. Eks. Vin og Silke, ville ganske sikkert kun de rige saa noget og de fattige slet intet. Der er altsaa meget stor Forskel paa Skatteobjekter i saa Henseende. Hvis det ærede Medlem, hvad jeg ikke haaber, han vil, men hvad vi nok ville komme til at tale om her i Salen, vil lægge Skat paa Brændevin for at hjælpe andre Ting, vil han tage fra de fattige og ikke fra de rige. Det er altsaa ikke paa den Maade ens stillet, at der kun er en ren kvalitativ Forskel mellem, hvad de rige og de fattige give. Men jeg vender tilbage til det, at dette skal være en Demonstration, som altsaa i dette Øjeblik skal bringes til Vejre over for Agrarbevægelsen. Jeg kan da ikke forstaa, hvorfor man skal have den nu. Jeg kan ikke begribe, at man lige nu, da man staar over for selve Agrarprogrammets Udfærdigelse, saa man faar at vide, hvad de Folk ville, at man da just skalde her i Tinget for tidlig, kan jeg sige, give sig til at fatte Bestemmelser eller udiale Duffer eller Forhaabninger i denne Retning. Jeg synes, ærede Medlemmer maa være enige med mig i, at det vilde være urimeligt, ikke at vente saa længe, og alligevel er det den sikre Grund for det ærede Medlem, ja, det er en Trussel, idet der siges: Hvis I ikke stemme for dette Forslag, vil det sige, at I ere daarlige Venner af det danske Landbrug og Agrarbevægelsen! Det er den Trussel, man vil forsøge over for Afstemningen. Mig personlig er det ganske ligegyldigt, fordi jeg ikke tror, det har nogen som